

Inheemse flora

Periode 1

19-7-2022 Onderwerp van de presentatie

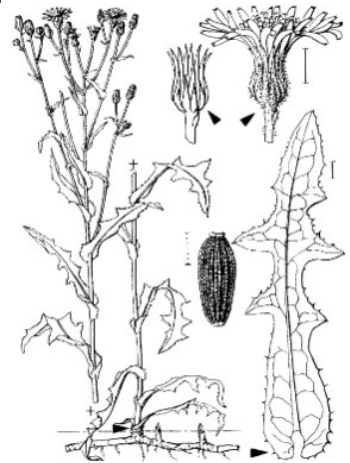
Yuverta

Akkerdistel (*Cirsium arvense*)

- Akkerdistel is een pioniersoort die te vinden is in ruigten en op ruderales, voedselrijke, zandige, vochtig tot droge standplaatsen.
- Wordt tot zo'n 120 cm hoog.
- Wortelstelsel dat op een diepte van twintig cm lange uitlopers in alle richtingen vormt.
- De samengestelde bloemen staan op stelen in de tuilvormige bloeiwijze. De kroonbladen van de bloemetjes zijn licht paars tot lila. De omwindsels kleuren paarsig.
- De stengels van de Akkerdistel zijn stekelig net als de bladeren aan de stengels. Deze zijn van boven glanzend, niet behaard en donker groen van kleur, maar de randen zijn stekelig getand met zwakke tot scherpe stekels. De onderkant van de bladeren zijn soms witglanzend of zelfs viltig behaard.

Akkermelkdistel (*Sonchus arvensis*)

- Kan tot wel 1.5 m hoog worden, en alleen vertakt in de bloeiwijze.
- De bladbasis is breed hartvormig en stengelomvattend. De bladrand is stekelig getand.
- De samengestelde bloemen zijn oranje-geel, tot 4 cm in doorsnede. Bloeit van juni tot de herfst.
- Bij afbreken van een blad of stengel komt er melksap tevoorschijn (vandaar de Nederlandse naam Melkdistel).
- Verspreiding door zaad maar ook door grondbewerking, waarbij delen van het wortelstelsel nieuwe planten vormen.
- Akkermelkdistel is een heel algemeen voorkomende meerjarige soort op vochtige, omgewerkte grond, braakliggende terreinen, akkers, langs de rand van huizen en op braakliggend terrein.

Boerenwormkruid (*Tanacetum vulgare*)

- Boerenwormkruid is een soort uit de Compositienfamilie. Valt op door het ontbreken van lintbloemen. Gele bloemen staan in een schermvormige tuil.
- Vormt forse, taaie stengels uit wortelstokken.
- Bladeren staan verspreid aan de stengels. Ze zijn veerdelig ingesneden. De bladslippen hebben een gezaagde rand en eindigen in een spits.
- Boerenwormkruid is een pioniersoort die groeit op voedselrijke omgewerkte grond, langs bermen, spoorwegen en op dijken. Vooral de aanwezigheid van stikstof in de bodem bevordert de aanwezigheid.

Canadese fijnstraal (*Erigeron canadensis* / *Conyza canadensis*)

- Canadese fijnstraal is een één- tot tweejarige zomerbloeier uit de Compositiefamilie. Hij kiemt in de late herfst en vormt dan een rozet.
- De bladeren in de rozet zijn spatelvormig en naar de top toe getand. Na het uitschieten zijn de bladeren aan de stengel lijn-lancetvormig en gaaf (en de rand heeft recht afstaande haren).
- De plant is behaard.
- Vormt veel kleine eivormige bloemhoofdjes van hooguit 5 mm in doorsnee, aan een sterk vertakte pluim.
- Je vindt de soort op open en droge zandige omgewerkte grond op akkers, op verwaarloosde ruderaal plekken en ook tussen plaveisel en dergelijke.

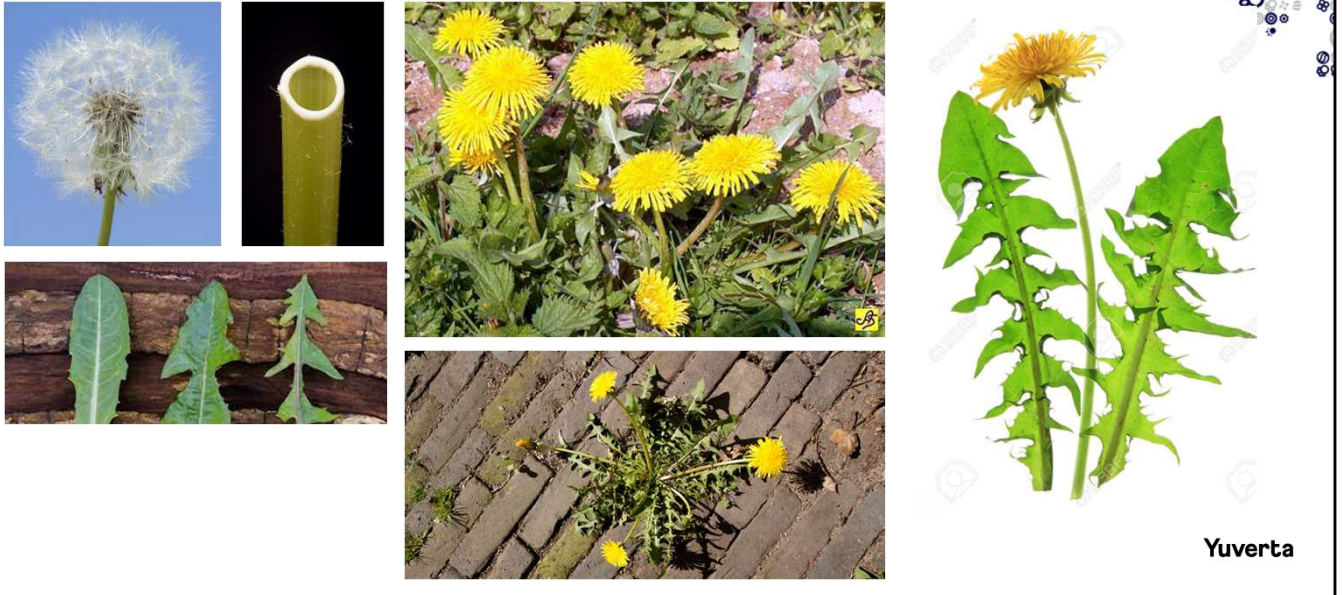
Duizendblad (*Achillea millefolium*)

Yuverta

- Wordt 15-50 cm hoog en vormt ondergronds wortelstokken. Het is een meerjarige soort.
- Bladeren verspreid aan rechtopstaande stengels.
- Witte samengestelde bloemen in een schermvormige tuil. Bloeit van kort voor de langste dag in juni tot november.
- Komt voor op voedselrijke, verstoorde grond in bermen, op dijkhellingen, in grasland en op braakliggende terreinen. De plant kan goed tegen droogte en de volle zon. Het zijn taaie planten die ook redelijk goed betreding kunnen doorstaan.

Gewone paardenbloem

- De Paardenbloem bloeit met gele samengestelde bloemen (composietenfamilie). De bloei begint meestal in het vroege voorjaar (soms al vanaf januari). Hoogtepunt van de bloei in de eerste helft van april en kan doorlopen tot na de zomer. Vruchtvorming en bloei zie je vaak tegelijkertijd.
- De bladeren van de Paardenbloem vormen een rozet en de onvertakte steel is bladloos. De vorm van de bladeren is meestal lijnlancetvormig, waarbij ze vaak veerspletig tot veerdelig zijn ingesneden of getand.
- De planten hebben wit melksap, dat je te zien krijgt als je de steel doorbreekt of een blad kapot scheurt.
- Paardenbloemen groeien in vochtige tot natte voedselrijke graslanden, maar ook in bermen en gazons. Ook op betreden paden vind je de paardenbloem.

Grote brandnetel

Yuveta

- Grote brandnetel is een meerjarige, vaste plant met ronde, kruipende wortelstokken (rhizomen).
- Wordt tot 2,5 m hoog worden.
- De stengel is vierkantig en evenals de bladeren bezet met brandharen. De gezaagde bladeren zijn eirond tot driehoekig langwerpig
- De planten kunnen hele oppervlakken overwoekeren, vooral als er veel stikstof in de bodem aanwezig is. Het is een echte stikstof-indicator.
- Grote brandnetel is een belangrijke voedingsbron voor allerlei rupsen van vlinders, die hun eieren op deze plantensoort afzetten.

Grote weegbree (*Plantago major*)

- De Grote weegbree is een tredplant, dat betekent dat het een plantensoort is die je aantreft op plaatsen waar veel gelopen wordt of met voertuigen wordt gereden.
- De bladeren staan in een wortelrozet en zijn bijna cirkelrond tot wat elliptisch. Grootte kan variëren van een paar cm tot wel 25 cm. Bladrand gaaf en de nerven parallel lopend.
- Bloemen in een aar op een lange steel. Bloeit van mei tot november.
- Is aan te treffen op open, vochtige zeer voedselrijke omgewerkte of betreden grond langs en op wegen en paden, in bermen en grasland. Maar je vindt de planten ook tussen stoeptegels, op parkeerplaatsen, in de goot van straten en soms zelfs op asfalt.

Haagwinde (*Calystegia sepium*)

Yuverta

- Haagwinde is een klimplant en kan op die manier tot 3 m hoogte in de vegetatie klimmen.
- De bladen staan verspreid, zijn langwerpig tot eirond tot driehoekig. Vaak hebben ze een pijl- tot spiesvormige voet en een spitse top. Bladeren staan haaks op de bladsteel
- De bloemen zijn wit en trompetvormig. De witte bloemen worden in Brabant pispotjes genoemd.
- Haagwinde is een echte zomerbloeier (juni-herfst).
- Het is een ruigteplant die je aantreft op matig vochtige, voedselrijke en omgewoelde grond. Je vindt hem algemeen in rietland, aan de rand van moerasbossen, in akkers, plantsoenen en tuinen.

Heermoes (*Equisetum arvense*)

Yuverta

- Paardenstaarten hebben stengels en kransstandige zij-assen, maar geen 'bladeren'. Kunnen tot 80 cm hoog worden.
- Deze overblijvende soort vormt ondergronds een groot stelsel van wortelstokken (wordt vaak beschouwd als een onuitroeibaar onkruid) en maakt vanuit de wortelstok eerst een bruine vruchtbare spruit en later groene vegetatieve scheuten.
- Heermoes maakt vanuit de wortelstok twee typen spruiten. Allereerst vroeg in het voorjaar de geelbruin blijvende vruchtbare spruiten. Deze hebben geen chlorophyl. Bovenop deze tot 30 cm hoog wordende spruiten ontwikkelt zich de zo'n 4 cm grote sporenaar. In deze sporenaar tref je de zeshoekige schildjes aan waaronder de sporendoosjes hangen, waaruit de sporen te voorschijn komen.
- Heermoes is te vinden op voedselrijke omgewerkte grond in akkers, bermen, grasland, langs spoorwegen en in tuinen. Soms vind je de soort ook in loofbossen.

Kleefkruid (*Galium aparine*)

- Kleefkruid valt direct op doordat zijn stengels, bladeren en vruchten bezet zijn met veel stekelharen die de vorm van weerhaakjes hebben. Daardoor blijft de plant heel gemakkelijk aan de vacht van dieren hangen, maar ook in de haren van mensen of aan onze kleren.
- De kleine bloemetjes hebben witte kronen en staan in bijschermen in de oksels van de bladkransen. Ze bloeien van juni tot de herfst.
- De 60 tot 120 cm groot wordende planten hebben vierkante stengels met vier scherpe hoeken, bijna lijstvormig. Ze lijken rechtop te staan, maar vaak liggen ze over andere planten in de begroeiing heen, waaraan ze zich met hun weerhaakjes omhoog werken. De planten zijn ruw door de stekelharen, die op alle onderdelen van de plant zitten.
- Kleefkruid komt zeer algemeen voor op vochtig tot droge, zeer voedselrijke, omgewerkte grond op akkers, in loofbossen en in halfbeschaduwde struweel- en bosranden.

Kruipende boterbloem (Ranunculus repens)

Yuverta

- Heeft langgesteelde en meestal behaarde bladeren in rozetvorm. De bladeren zijn in drie lobben verdeeld. De middelste lob is gesteelde. Aan de rozetten ontspringen opstijgende stengels waarin de bloemen ontwikkelen. Ook komen er liggende bebladerde uitlopers uit die op de knopen wortelen en daar dan nieuwe rozetten vormen.
- De plant wordt 10-50 cm hoog en bloeit van april tot juli. De bloem bestaat uit vijf rechte, licht behaarde kelkbladeren en vijf botergele kroonbladen.
- De plant stelt weinig eisen aan de bodem en ze is derhalve zeer algemeen.

Kweek (*Elymus repens*)

Yuverta

- Kweek is bekend om zijn lange taaie witte wortelstokken, waardoor de plant bijna niet is weg te krijgen.
- De bladschijf is gaaf of weinig ruw. Ze zijn donkergroen van kleur tegen het grijsachtige aan; er staan kleine haren op de bladschijf.
- De bloeiwijze is een rechtopstaande stijve en onvertakte aar. Ze staan met de platte kant van het aartje tegen de spil aan.

Perzikkruid (*Persicaria maculosa*)

Yuverta

- Perzikkruid hoort tot de Duizendknoopfamilie en is een eenjarige pioniersoort die zeer algemeen voorkomt op vochtige plekken waar behoorlijk veel stikstof en fosfaat in de bodem zit. Het dankt zijn naam aan de roze kleur van de bloemetjes in de bloeiwijze.
- De 20 tot 100 cm hoog wordende planten vind je in omgewerkte bermen, akkers, tuinen en op open plekken langs waterkanten. Onderaan de stengel kan de plant op de knopen wortelen. De stengels vertakken behoorlijk vaak.
- Het tuitje omsluit de stengel in zijn geheel en heeft bij het Perzikkruid een aantal lange haren aan de bovenrand, die een voortzetting lijken van de nerven in het tuitje.
- De lancetvormige bladeren zijn tot zo'n 10 cm groot en hebben vaak, maar niet altijd, een halve maan vormige bruine tot zwarte vlek. De bladeren hebben een versmalde tot hartvormige voet.
- Perzikkruid bloeit vanaf juni verder de hele zomer tot in de herfst.

Ridderzuring (*Rumex obtusifolius*)

Yuveta

- De planten kunnen tot anderhalve meter hoog worden en zijn in het algemeen erg fors.
- De wortelstandige bladeren en stengelbladeren in het onderste deel van de plant zijn erg groot soms tot meer dan twintig cm lang en hebben een duidelijk hartvormige voet. De bladeren hoger aan de stengel en die in de pluim te vinden zijn zijn spiesvormig en missen de hartvormige voet.
- De bloemen zitten in groepjes bijeen in een vertakte vrij open pluim.
- Ridderzuring staat op vochtige en voedselrijke omgewerkte grond in grasland en wegbermen, maar ook in taluds van wegen en op ruigten. Schaduw hoeft geen bezwaar te zijn.

Straatgras (*Poa annua*)

Yuverta

- Straatgras is een eenjarige plant. Blijft meestal klein maar kan tot zo'n 40 cm hoog kan worden. Zodra het zaad gekiemd is groeit de plant zeer snel en begint al direct te bloeien. Kan zijn hele ontwikkeling van zaad tot zaad in twee weken voltooien.
- Blad lijnvormig, jonge blad kan geribbeld zijn. Bladpunt samengegroeid als de kiel van een boot.
- De bloeiwijze is een pluim.
- Straatgras bloeit het hele jaar door en groeit vrijwel overal, zelfs op stenige plaatsen en asfalt. Het is een van onze meest algemene plantensoorten en wordt vaak als onkruid bestreden.

Tuinmelde (*Atriplex hortensis*)

Yuverta

- Wordt ongeveer 50 tot 150 cm groot
- Bloeit in juli-september met onopvallende bloemen.
- De plant kan groeien op bijna alle grondsoorten.
- Oorspronkelijk als bladgroente geïntroduceert

Varkensgras (*Polygonum aviculare*)

Yuverta

- Je vindt Varkensgras als pioniersoort vaak op plekken waar behoorlijk veel stikstof en fosfaat in de bodem zit en waar veel betreding plaats vindt. Denk aan wegbermen, op paden, akkers, in tuinen en opritten, op stoepen, parkeerplaatsen en ruderaal plaatsen in het algemeen.
- Bladeren zijn langwerpige eivormig tot lancetvormig.
- Bloemen zijn klein, onopvallend en okselstandig. Het bloeit vanaf mei verder de hele zomer tot ver in de herfst.
- Gewoon varkensgras groeit meestal plat tegen de grond en kan hooguit tot zo'n 40 cm hoog worden, waarbij dan de deels liggende stengel veel langer kan zijn dan de hoogte boven de grond.

Vlasbekje (*Linaria vulgaris*)

Yuvarta

- Wordt ongeveer 30 tot 90 cm hoog.
- Bloemen zijn tweezijdig symmetrisch, 25-35 mm lang inclusief een lange spoor. Bloemen staan in dichte trossen. De bloeitijd loopt van juni tot in de herfst.
- De overblijvende planten hebben rechtopstaande stengels en de lijnvormige bladeren staan boven in de plant verspreid, maar onderin vormen ze kransen. Ze zijn 3-8 cm lang en slechts 3-6 mm breed.
- Je vindt deze pioniersoort op omgewerkte grond in ruigten en op grazige plaatsen, langs spoorwegen en in de duinen.

Vogelmuur (*Stellaria media*)

Yuverta

- De laag blijvende redelijk tere planten kunnen behoorlijke oppervlakken bedekken op de plek waar ze zich als eenjarige plant gevestigd hebben. Ze ontstaan steeds weer opnieuw uit zaad.
- De tegenover elkaar staande bladeren zijn langwerpig, elliptisch tot spatelvormig en onderaan de stengels hebben de bladeren een duidelijke steel, terwijl die boven in de plant niet aanwezig is. De bladeren zijn meestal groter dan 7 mm.
- De bloemen van Vogelmuur staan heel breed open. De kroonbladen van de Vogelmuur zijn diep gespleten zodat het lijkt of er 10 smalle kroonbladen aanwezig zijn. Deze kroonbladen zijn ten hoogste even groot maar meestal kleiner dan de vijf 3-5 mm grote kelkbladen.
- Vogelmuur houdt van open een beetje vochtige voedselrijke en omgewerkt bodem, zoals je die vindt in tuinen, op akkers en in randen van plantsoenen en dergelijke.

Witte klaver (*Trifolium repens*)

Yuverta

- Witte klaver, *Trifolium repens* L., is een zeer algemeen voorkomende soort uit de Vlinderbloemenfamilie.
- De plant wordt zo'n 5-25 cm hoog. De plant wortelt op de knopen van kruipende stengels. De planten zijn kaal.
- De drietallige bladeren hebben ronde tot eironde deelblaadjes, die aan de top vaak iets zijn in gedeukt. In het midden van de deelblaadjes zit een lichte, v-vormige of halvmeevormige vlek. De bladeren hebben een lange steel. De vliezige steunblaadjes onder aan de bladsteel van elk blad zijn grotendeels tot een kokertje vergroeid dat de steel omvat. Aan de top versmallen ze abrupt in een korte spits.
- Witte klaver bloeit van mei tot in de herfst met witte bloemen. De bloeiwijzen staan op lange stelen en zijn bol; de bloemetjes staan op korte steeltjes op de bodem van het hoofdje en zijn ongeveer 10 mm lang.
- Witte klaver komt voor in vrijwel alle natuurlijke graslanden. De plant houdt van enigszins verdichte bodem en staat dan ook in bermen. Ze houdt van vochtige tot natte, voedselrijke bodems.

Zwarte nachtschade

(*Solanum nigrum*)

Yuverta

- Zwarte nachtschade, *Solanum nigrum* kiemt pas in het late voorjaar en groeit snel uit tot een bossig kruid dat zijn grootste omvang in de late herfst bereikt. Je vindt deze pioniersoort in ruigten, op omgewerkte grond, akkers, bermen, langs stoepranden, op stoepen en andere ruderaal plaatsen, kortom op plaatsen die zeer voedselrijk zijn en nat tot droog.
- De rechtop staande stengel kan sterk vertakken. De min of meer kantige stengels zijn onderaan meestal kaal, maar de jongere delen zijn behaard.
- De bladeren staan verspreid aan de stengels. Ze hebben een wigvormig naar de steel aflopende voet, die langs de steel als lijsten doorlopen. De globale vorm van de bladeren is eirond. De bladrand varieert van gaaf tot gelobd of getand.
- De regelmatige, vijftallige witte bloemen hebben grote opvallende gele helmhokken. De plant heeft na bevruchting zwarte bessen. Deze zijn glanzend met aanblijvende bruine kelkblaadjes.